

Andre Hazes, Alleen

Is er dan niemand,
die mij eens schrijven wil?
Is er dan niemand,
het is hier toch zo stil?
Waar zijn m'n vrienden,
met wie ik alles heb gedeeld?
Waar zijn de vrouwen,
die mij hebben gestreeld?

Is er dan niemand
die even aan me denkt?
Is er dan niemand,
die mij z'n vriendschap schenkt?
Zelfs met mijn verjaardag,
lieten jullie mij alleen.
Als ik straks vrijkom,
waar kan ik dan nog heen?

Ik zit hier al zo lang,
een kale cel in het gevang.
Blijft dit m'n leven?
Hoe lang moet dit nog verder gaan?
Ik zit hier al zo lang,
een stenen muur is mijn behang.
En geen gordijnen,
maar tralies voor m'n raam.

Hier ga je merken,
dat je moeder niet meer leeft.
En dat je vader,
geen barst meer om je geeft.
Ik ga straks luchten,
in een grote stalen kooi.
Hoe lang duurt dit nog?
Wat is het leven buiten mooi.

Ik zit hier al zo lang,
een kale cel in het gevang.
Blijft dit m'n leven?
Hoe lang moet dit nog verder gaan?
Ik zit hier al zo lang,
een stenen muur is mijn behang.
En geen gordijnen,
maar tralies voor m'n raam.

Ik zit hier al zo lang,
een kale cel in het gevang.
Blijft dit m'n leven?
Hoe lang moet dit nog verder gaan?
Ik zit hier al zo lang,
een stenen muur is mijn behang.
En geen gordijnen,
maar tralies voor m'n raam.

En geen gordijnen,
maar tralies voor m'n raam.